

rum af 5 Aar foruden 193,000 Kr. til Udrustning af et Skib en Gang for alle, hvilket tilsammen bliver 778,000 Kr. Man syntes, det var et stort Beløb til den Ting, men siden er der jo yderligere forlangt forskellige Bevillinger, som ogsaa ere blevne vedtagne. I 1905 vedtog man en Bevilling paa 117,000 Kr. aarlig for et Tidsrum af 2 Aar, og i 1907 fik man ligeledes en Bevilling for 2 Aar paa 62,000 Kr. aarlig, og nu er man jo kommen til at forelægge et Forslag, hvori der atter forlanges en aarlig Bevilling paa 62,000 Kr. for et Tidsrum af 2 Aar. Naar nu denne Lov vedtages, som jeg antager, den bliver, vil der være medgaaet over $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til internationale Havundersøgelser. Det er, som sagt, et Beløb, der er ret betydeligt.

Men paa den anden Side er Forholdet jo det, at naar Tyskland, Nederlandene, Sverige, Norge, Storbritannien, Belgien, Rusland og Finland have deltaget i Forhandlingerne om at faa saadanne Undersøgelser etablerede, saa vil det vel ikke være tilraadeligt, eller i alt Fald vil det ikke være rigtigt, at Danmark unddrager sin Medvirkning til, at saadanne Undersøgelser kunne blive foretagne, ihvorvel jeg antager, at Tinget her — jeg for mit personlige Vedkommende ser i alt Fald saaledes paa det — erkender, at man selv om disse Undersøgelser kunne have deres Betydning, ogsaa kan købe Guld for dyrt. Imidlertid har man jo givet de Bevillinger, som hidtil ere blevne anvendte til dette Øjemed, og da de Lande, som jeg før nævnte, der hidtil have været med til at deltage i Undersøgelserne, ogsaa synes at ville fortsætte endnu i 2 Aar, mener Udvalget ikke, at det er forsvarligt at nægte denne Bevilling, og man anbefaler derfor, at Forslaget vedtages i uforandret Skikkelse.

Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at det kan have sin Betydning at faa foretaget disse Undersøgelser, i Særdeleshed rent videnskabeligt set. Og naar man læser de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og de Bilag, som følge med, vil man se, at det er ikke ganske faa Ting, som allerede ere undersøgte, og der er ligeledes en Oversigt over de Ting, som de tænke sig at faa ind under Undersøgelserne i de kommende 2 Aar. Men paa den anden Side er det saadan, at Fiskerbefolkningen vel naturligvis ikke har noget imod, at der foretages videnskabelige Undersøgelser i Fiskeriøjemed, naar det ikke kommer til at skade de Bevillinger, som gives til Fiskeriet her

i vort eget Land; men hvis det gør det, ville Fiskerne naturligvis være meget utilfredse dermed. Imidlertid vil jeg haabe, at denne Bevilling paa 62,000 Kr. aarlig i de kommende 2 Aar maa være tilstrækkelig til, at vi ved Hjælp af den kunne komme til en Afslutning med disse Undersøgelser, og særlig vil jeg udtale det Ønske, at Kommissionen vil lade det være sig magtpaaliggende at fremskaffe det fornødne Grundlag til fælles internationale Bestemmelser angaaende Fiskeriet i de Vande, hvor de paagældende Landes Fiskere drive deres Fiskeri. Og i særlig Grad vil jeg haabe og ønske, at det maa lykkes Kommissionen i saa høj Grad som muligt at faa de Ting undersøgte, som kunne være til de praktiske Fiskeres Gavn. En Ting, jeg omtalte, da Sagen første Gang forelaa her til Behandling, men med Hensyn til hvilken man endnu ikke har naaet til et Resultat, er, om man kunde faa ikke alene Fællesbestemmelser om Fiskeri i Almindelighed i disse Fiskevande, men særlig at man kunde faa Fællesbestemmelser om Maal af Fisk, som opfiskes paa internationalt Territorium i baade Kattegat, Østersøen, Nordhavet osv. Naar dette kunde ske, vilde det være til overordentlig stort Gavn for den Befolkning, som ernærer sig af Fiskeri. Vore Fiskere have ikke kunnet forstaa, at de skulle kaste deres Fisk ud, fordi den er mindre, end vor Lov om Saltvandsfiskeri bestemmer, hvorimod tyske, engelske, hollandske og belgiske Fiskere kunne fiske ganske tæt ved Siden af dem og hjembringe til deres Land Fisk, som have mindre Maal end deres. Det er noget, som vore Fiskere ere meget kede af, og det vilde derfor have overordentlig stor Betydning, om man kunde faa Fællesregler indført for den Fisk, som maa ilandbringes. Jeg vil ønske og haabe, at Kommissionen maa naa til at faa i alt Fald dette praktiske Arbejde udført i de Aar, i hvilke den nu igen vil komme til at virke, for saa vidt som de andre Lande gaa med til at bevilge de Beløb, hvormed de henholdsvis have deltaget i disse Undersøgelser i de Aar, der ere gaaede, siden Undersøgelserne begyndte. Med disse Par Ord skal jeg anbefale Forslaget, som det foreligger, til uforandret Vedtagelse.

Johan Knudsen: Det er sikkert et almindelig udbredt Ønske, at de internationale Havundersøgelser skulle fortsættes. Vi have jo her i Danmark paa dette Omraade faaet en Førerstilling, og jeg ser